

прѣнесъ сичкото корито на сухо. *P. C.* Османската флота състои отъ 70 пароплавни корыта на различенъ обемъ. *Л. Д.* 1869 р. 60. 3) тазъ (часть тѣла): По нѣкой пѣтъ си искривяватъ доста и кости-ты на корыто-то, а това у момичета си много лошо нѣщо, защо-то испослѣ докарва мѣчнотѣ или май невъзможностъ въ да станатъ майки. *Л. Д.* 1871 р. 124. 4) русло рѣки; долина рѣки: Рѣките си сѫ издѣлбили доста дѣлбоки корита въ тази насыпана земя. *Л. Д.* 1876 р. 128. Бистраста и студена вода течеше бѣрзо въ едно мочурливо корито. *ib.* р. 130. Вардаротити, наречени отъ Гръцкы така, защото живѣятъ въ корытото на рѣката Вардаръ. *Л. Д.* 1869 р. 69.

Кория* (*gorou, s. t. parc, bosquet*) с. ж. 1) роща: Българско прохлаждатъ пространни браница (корин) и много дѣбравы (орманлѫци). *Л. Д.* 1871 р. 161. И той съ дружина отиде. На ги поведе младъ Богданъ, Та ги заведе, заведе Изъ беглишки-те корин. *Ч.* 283. Покарало ѹ малко момчѣ, Малко момчѣ си во стадо, Изъ кория султанова Султанова, Султан бѣйска. *Д.* 33, 1—4. 2) въ крестъянск. общини, хозяйствѣ заповѣдана часть лѣса, которую рубятъ только для общественныхъ нуждъ. *ум.* **Корийка** с. ж. рощица, лѣсокъ: Таа курійка са присича отъ нѣколко пѣтища а въ срѣдата на курийката е кръстопътъ. *Зк.* 132

Корки (?) пр. см. горки: Ихъ дървото до три кукувици: Първа беше нѣма занѣмила,—Ти ми е корката майка, Втората кукка и не кукка, — Ти ми е моята сестрица. *Ч.* 296.

Коркай с. м. индѣйск. пѣтухъ, индюкъ: Отъ колида до сырница, въ това времѧ всѣкай проважда питѣ и коркой (пуекъ) или ко-кошка на кръсника, на тестя, на баща, на учителя (ако има дѣти въ училището) и на бабката. *Ч.* 57.

Коркорикъ ил. дл. звукоподраж., обыкнов. непереходный бурлю: Нѣкой си курдисаль на далечко наргиле, проточилъ маркучть и често, често коркори, като съ това дано заглуши мыслитъ си. *Зк.* 130.

Корманъ (въ этой формѣ изъ маджарск. *kormánu*, какъ и словен. *korman*, серб. *корман*.) с. м. руль: Видѣхме единъ голѣмъ китъ, който гълташе единъ корабъ отъ къмто кърмилото, обаче лопатитѣ, корманть, вѣтрилата и важката на кораба бѣха са пълни въ зѣбитѣ на кита. *Х. П.* 17.

Кормидъ Бол. см. кромидъ.

Кормчие с. с. кормчая (книга): Зетъ си явява на поповетъ, на които разказва, кое момиче ще вземне; поповетъ разглѣдватъ на бобо и по кормчието, да не сѫ роднина, послѣ му даватъ запискѣ за вулѣ. *Ч.* 83.